

În credincioșii adevărați mai există demoni !

Krefeld 24.12.1984

Ewald Frank

Să ne rugăm:

Doamne noi aducem această adunare în fața Ta. O, Dumnezeu credincios, noi suntem așa de serioși ca niciodată înainte și dorim ca Tu să vii la dreptul Tău, ca fiecare Cuvânt să se împlinească, și să găsească adevărită și fiecare făgăduință să aibă loc. Doamne, vino Tu în mijlocul nostru, Tu cel înviat, Cel căruia i s-a dat toată puterea pe Pământ și în ceruri. O credinciosul nostru Domn, noi stăm la dispoziția Ta, arată-ne drumul pe care să mergem, și ceea ce dorești să faci, arată-ne-o.

Tu ai fost plin de har până acum și ne-ai condus pe un drum drept până acum în voia numelui Tău. Doamne, noi am ajuns acum la un anumit punct, noi dorim să Te trăim, să Te simțim, să Te auzim și să Te vedem.

O Doamne credincios, binecuvântează-i pe toți care au venit și pe cei care mai sunt pe drum. Doamne ai milă de noi, cu adevărat milă din împărăția Ta de îndurare. Descoperă-Te nouă, noi îți mulțumim în numele lui Isus. Amin!

Se cântă cântecul “Crede numai “

Cred că este mai bine ca să aprindem lumina, deoarece în cazul în care citim să puteți urmări totul. Eu sunt foarte mulțumitor Domnului pentru aceste zile și așteptarea mea este tot mai mare. Toți dorim ca Dumnezeu să vină la dreptul Său, ca El să se poată descoperi așa cum ne este dată o mărturie aici în Scriptură.

Noi o avem aici, în predicile fratelui Branham, care ne-a fost întotdeauna un exemplu și care a fost un trimis de către Dumnezeu, de la care am auzit de nenumărate ori că Isus Hristos este același, ieri, azi și în veci. Noi am primit mărturii că nu au fost doar cuvinte, nu numai o mărturie a buzelor sau o repetare a Cuvântului din Evrei 13:8 ci de fiecare dată o adevărită. O nouă adevărită în adunări în care Cuvântul a fost predicat și Evanghelia mărturisită, unde au fost mântuiri, vindecări, dezlegări, învățături, descoperiri ale Cuvântului și a voii lui Dumnezeu. De fapt, nu a lipsit nimic din toate acestea. A fost o slujbă atotcuprinzătoare, care a cuprins fiecare părticică care ne este arătată în Sfânta Scriptură.

Întrebarea pe care noi toți trebuie să ne-o punem este aceea: “Ce a realizat această propovăduire în noi sau ce ne-a adus această propovăduire? “Eu am spus-o deja anul trecut, una este ca să rânduiești slujba profetică corect și cealaltă este ca noi, ca Biserică, să ne lăsăm rânduiți dumnezeiește, ca noi căroră ni s-a dat aceste slujbe să le preluăm și să răspundem de ceea ce ni s-a dat, în așa fel ca Dumnezeu să poată lucra mai departe.

Noi nu putem fi mulțumiți doar cu predicarea Cuvântului. Cuvântul ne-a lăsat făgăduințe și credința noastră este ancorată în ele. Noi avem un drept, prin care tot ce este scris se va și împlini. Cuvintele spuse azi dimineață, prin care îi sunt Domnului mulțumitor că El mai vorbește, că El mai binecuvântează, că El își mai face de lucru cu noi. Faptul că El dorește să facă mai mult cu

noi, să ne arate drumul cum să primim această eliberare totală și să aflăm cum trebuie să procedem cu aceste lucruri practice.

Pentru mine, adunările care le-am avut deja, au fost o binecuvântare foarte mare. Binecuvântarea poți s-o apreciezi în mai multe feluri sau s-o însemnezi ca o binecuvântare. Dar noi simțim că Dumnezeu are în plan ceva deosebit și Duhul lui Dumnezeu vine cu putere, ca în noi să iasă la suprafață o credință biblică care trage după el o dovadă biblică.

Așa a fost de fiecare dată când fratele Branham a adus aceste cuvinte prin buzele lui:

“De fiecare dată când aduc Cuvântul Domnului, atunci Dumnezeu va confirma”. Domnul i-a dat făgăduința că va fi întotdeauna cu el atunci când se va ruga pentru împărați și regi și, nimic nu i se va putea împotrivi rugăciunii lui, nici măcar cancerul. Aceste lucruri el le-a auzit cu glas tare din gura îngerului. Noi ne putem da seama ce absolut a fost în inima acestui bărbat dumnezeiesc. Nu există absolut nimic și nimeni ce ar putea să-l rețină. El a fost ales pentru această misiune și Dumnezeu l-a binecuvântat.

Eu o pot formula în felul următor: “Noi suntem rodul acestei slujbe binecuvântate.” Noi suntem rodul seminței dumnezeiești a făgăduinței dumnezeiești pentru timpul acesta. Sau nu văd eu lucrurile corect? Noi nu suntem copiii unei denominațiuni, ci am devenit copiii lui Dumnezeu. Cuvântul care a fost pregătit pentru acest timp, a fost dat pentru a semăna cu El și El va aduce roadă după felul Lui. Si fiindcă așa este, noi putem să calculăm că aceleași lucruri se vor împlini. Mai bine spus trebuie să se îplinească. În slujba fratelui Branham, întotdeauna a fost o controversă duhovnicească.

Am aici, în fața mea, trei predici foarte scurte, din care aș dori să relatez astăzi. Poate voi traduce din engleză în germană. Înainte de a citi din ele, aș dori mai întâi să citesc din Efeseni 4 : 7-16.

“ Dar fiecăruia din noi, harul I-a fost dat după măsura darului lui Hristos.

De aceea este zis: “ S-a suit sus, a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor”.

Si acest: “S-a suit”, ce însemnează decât că, înainte se pogorâse în părțile mai de jos ale pământului?

Cel ce s-a pogorât este același cu cel ce s-a suit mai presus de toate cerurile, ca să umple toate lucrurile.

Si El a dat pe unii apostoli, pe alții prooroci: pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători,

pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței fiului lui Dumnezeu, la statura de om mare la înălțimea staturii plinității lui Hristos;

ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin violența oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire;

ci credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos.

Din El tot trupul, bine încheșat și strâns legat, prin ceea ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei și se zidește în dragoste.”

În acest text nu se vorbește numai unui mădular, ci tuturor mădulelor. Aici este vorba de o împreunare și de o creștere duhovnicească până ce vom ajunge la o unitate a credinței și la o recunoaștere a Fiului lui Dumnezeu. Până vom ajunge la o măsură plină de creștere în plinătatea lui Hristos.

Așa cum Domnul nostru a fost născut în această lume, a fost înfășurat în scutece și pus într-o iesle, până ce totul s-a împlinit, după cum este scris despre El. Exact așa și noi trebuie să avem o creștere duhovnicească, dacă suntem născuți din Dumnezeu. Dumnezeu nu vrea ca noi să

degenerăm, Dumnezeu va avea grijă ca noi să fim ca plantele, ca pomii care sunt plantați la marginea izvorului, ca să putem merge înainte în credință.

Cândva, v-am spus că fratele Branham vorbește despre “demonii” care opresc oamenii, îi stăpânesc și care nu îi mai lasă liberi. Dacă noi vom propovădui Cuvântul cu toată puterea, iar rezultatul nu este așa cum ar trebui să fie, atunci vina nu este la Dumnezeu, nu la Cuvântul Lui, nu în sângele Lui, nu în Duhul Lui, atunci vina trebuie să fie altundeva. Dușmanul nu dorește să lase partea lui proprie, atunci el dorește să lucreze mai departe, dar aceasta nu are voie să fie.

În prezența lui Dumnezeu, noi dorim să fim sub influența dumnezeiască. și tot ce dorește să influențeze, din dreapta sau din stânga, trebuie să-l dăm deoparte și să stăm sub această influență Dumnezeiască.

Aici, în această predică, fratele Branham spune: “Există demonii care intră în sufletele oamenilor.” Să separăm aceste lucruri: “Există demoni care aduc o boală la iveală, fiecare boală care trăiește în sine însăși vine de la un demon. Nu omul este acela despre care este vorba aici, ci în cazul acesta “boala”. Si despre acest lucru fratele Branham a vorbit foarte clar: “Fiecare boală ce are viață în ea care mănâncă, se dezvoltă și se mărește, este un demon. El a spus foarte clar că aceasta este o viață străină, care încearcă să distrugă viața noastră. De aceea nu poate fi de la Dumnezeu, pentru că tot ce vine de la Dumnezeu ne va ajuta, ne va întări, dar în nici un caz nu ne va distruge.

Aici scrie: “Gândiți-vă, așa un demon vine înăuntru în suflet. Este ceva ce chinuie sufletul.”

Noi trebuie acum să fim foarte reali cu noi și să ne întrebăm dacă este ceva în noi care ne chinuie, sau avem o libertate deplină în noi, care ne-a fost dăruită prin Golgota . Pe care am trăit-o?

De Domnul nostru și de slujba Lui este scris că El a ajutat pe fiecare care au fost prinși de demoni, slujba Lui conține aceste lucruri. El a scos diavolul din oameni, El a eliberat oamenii în așa fel ca vindecarea și mântuirea lor să nu mai fie departe.

În acel moment în care demonii au părăsit pe un om vindecarea și mântuirea era un lucru decis de Dumnezeu. Acești oameni nu mai trebuiau să aștepte. De câte ori când Domnul nostru a întâlnit orbi sau muți sau alți bolnavi a alungat sau scos demonii din ei și dintrodată mutul putea să vorbească sau orbul putea să vadă. Ce a fost asta? A fost o slujbă cu putere deplină și rezultatul a fost o binecuvântare pentru toți.

Ce-a fost în slujba fratelui Branham? El a spus odată foarte clar: “Voi puteți să ungeți pe cineva toată noaptea și dacă demonul este în omul respectiv, atunci unsul nu are nici un folos. Numai în cazul în care demonul este alungat afară.”

Aceste lucruri v-au șocat puțin, fiindcă după toate aceste adunări unde am discutat despre învățătura profetică și dintrodată intrăm în asemenea domeniu. Dar în mine există ceva în care văd că diavolul nu vrea să lase poporul lui Dumnezeu să iasă liber afară. A sosit timpul în care noi trebuie să facem deosebirea și să recunoaștem aceste lucruri.

Auțiți ce scrie aici: “Deseori puteți să vedeți o persoană nebună, această persoană poate să fie pocăită și plină cu Duh Sfânt și totuși foarte nebună. Așa este. Acest lucru nu are nimic a face cu sufletul. El este un chinuitor, ceva ce îl chinuie pe respectivul om.

Acum faceți-vă un tablou din aceasta. Aici este un om pocăit chiar și umplut cu Duhul Sfânt și el se află în casa de nebuni. Dar acolo nu este locul lui. El nu este mântuit pentru aceasta, ca el să fie dus undeva, ci el trebuie să înflorească în casa lui Dumnezeu. Dar acest bărbat sau femeie nu are nici o vină, ci noi înșine suntem vinovați, pentru că noi nu ne-am folosit de puterea lui Dumnezeu în numele lui Isus Hristos și nu i-am eliberat în numele Domnului pe cei legați.

Este un lucru foarte simplu să rupi bastonul, să judeci pe cineva, dar este cu totul altceva să duci pe fiecare în sine în inima ta, fără să-l judeci și să spui: "Doamne, dorești să mă folosești, ca omul respectiv să fie ajutat?"

Acum vin iarăși câteva pasaje foarte importante, pe care aș dori să le citesc foarte încet:

"Un păcătos vine la altar și spune: O, frate Branham, eu aș dori să te rog pentru mine, eu aș dori să fac toate cele bune, dorești să te rog pentru mine? Și el merge înapoi la locul lui pe scaun. Cealaltă seară el vine iarăși pentru că se întreabă: "Câți vor să fie mântuiți?" el se ridică iarăși, el este un bărbat tânăr. El mărturisește că vrea să fie mântuit. Da. El dorește să fie mântuit. Dar aici este un drac (diavol) care îl ține pe acest tânăr. Așa este. El dorește să facă numai bine, dar aici este un duh, o putere, care nu îl lasă să facă lucruri bune. Auzim bine ce spune aici?"

Bărbatul tânăr despre care se spune aici nu ridică mână fiindcă nu vrea să fie mântuit, ci fiindcă el dorește să-și predea viața lui Dumnezeu. În acea seară, în următoarea adunare Dumnezeu s-ar putea să nu-l ajute toată viața. Dar așa nu are voie să fie. Un om căruia i-a vorbit Dumnezeu prin predică și dorește ca să-și predea viața Domnului, are dreptul ca noi să-i venim în ajutor și să-l eliberăm în Numele Domnului. O mai spun odată este ușor să judeci pe cineva și să spui: "acela nu este așa cum ar trebui să fie, el face lucrurile acestea sau celelalte." Ar fi mai bine să simțim mai mult pentru el și să pricepem odată că fiecare frate sau soră dorește să facă numai lucruri bune și să-i slujească din toată inima Lui Dumnezeu. Și totuși există aici ceva, care nu-i lasă să-L slujească în libertate pe Domnul.

Întotdeauna a dovedit-o Dumnezeu. El nu a spus doar: Vindecați bolnavii! Hristos a făcut totul pentru noi când a murit pentru noi. Eu nu pot să mântuiesc pe nimeni și nici unul dintre voi nu poate să mântuiască vreodată pe cineva. Dar Dumnezeu o poate face. El nu mai poate să vă mântuiască pentru că El v-a mântuit deja" Aici noi suntem aduși în legătură cu lucrarea isprăvită. Fratele Branham spune mai departe:

"Singurul lucru pe care voi puteți să-l faceți aici este să primiți mântuirea. Ea s-a isprăvit deja. Eu nu am fost mântuit acum douăzeci de ani, ci am fost mântuit de peste 1900 de ani. Dar acum douăzeci de ani eu am luat în primire mântuirea mea. Noi am vorbit despre lucrul acesta. Acesta este un lucru isprăvit de Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Hristos pe Golgota". Mai departe el spune:

"Dacă nu ar fi fost așa, atunci Dumnezeu trebuia să mă pedepsească sau să mă condamne, să mă blesteme în acel momen când am păcătuit de prima dată. Dumnezeu nu a putut tolera păcatul, dar EL a dat fâgăduința. Eu am și fost vindecat acum peste 1900 de ani, dar abia acum am primit-o".

Noi trebuie să înțelegem că aceasta este o lucrare desăvârșită. Eu am comparat-o câteodată cu creațiunea. "Știați că Dumnezeu nu a mai făcut nimic din timpul facerii. El a isprăvit toată creațiunea în ziua a șaptea și El s-a așezat și S-a odihnit de toate creațiunile pe care le-a făcut. De atunci tot ce a creat El merge într-o armonie dumnezeiască și ordine pe care El a da-o creațiunii.

De Domnul nostru citim în Evrei 10:12-13

"El dimpotrivă, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, S-a așezat pentru totdeauna la dreapta Lui Dumnezeu.

Și așteptă de acum ca vrășmașii Lui să-I fie făcuți așternut al picioarelor Lui.

Aceasta este o lucrare de mântuire desăvârșită unde totul se fundamentează pe baza credinței. Pe de-o parte ca și "Creator" a rânduit totul pentru creațiunea Lui. Tot așa a rânduit ca și "Mântuitor"

totul pentru mântuiții Lui. Dacă noi, ca și mântuiți ne lăsăm rânduiți în Planul Lui Dumnezeu de mântuire, atunci să vedeți ce minunat, ce puternic, Mântuitorul va merge înainte , iar pe cei mântuiți îi va binecuvânta. Mai departe este scris": Unicul lucru.

Fiți foarte atenți, acest lucru îl spune acum un prooroc al lui Dumnezeu și dacă nu mă înșel, cel mai mare care a trăit vreodată pe acest pământ. Auziți ce spune de el însuși:

"Unicul lucru care m-a oprit pe mine ca să fiu mântuit, atunci când am fost de 12 ani, a fost un duh care m-a înconjurat".

Ați auzit cu toții. Noi nu avem de-a face doar cu noi înșine sau cu împrejurările, sau cu oamenii din carne și sânge, ci cu domniile și puterile care sunt în văzduh, care vor să aibe o influență asupra noastră pe pământ. Aici scrie mai departe:

"Mai așteptați un pic. Acesta este motivul de care nu puteți fi mântuiți. Înaintea vârstei. . . de care voi veți răspunde odată, s-ar putea să vă vorbească aici de cei 12 ani ai lui, dar nici eu nu prea știu ce dorea să spună, fiindcă aici face un rezumat scurt. Poate vrea să spună că Dumnezeu nu le socotește păcatele copiilor până la vârsta de 12 ani, dar nici eu nu știu ce vrea să spună aici fiindcă este redat pe scurt. Mai departe:

"Voi vă aflați în public și un duh atârna deasupra voastră, dar voi doriți să faceți numai lucruri bune, dar nu o puteți. Voi aveți inteligență și știți ce doriți să faceți și ce este corect și totuși nu o puteți face. Acesta este un drac. Hristos a plătit pentru vindecarea și mântuirea noastră. Eu am încercat deja să spun:

"Noi toți, ca și copii ai lui Dumnezeu avem doar o singură dorință să facem totul după plăcerea Dumnezeului nostru, să fim o binecuvântare pentru alții și să nu fim o piedică pentru alții sau o piatră de poticnire. Și totuși mereu se întâmplă unele lucruri, care personal ne sunt neexplicabile. Dar noi trebuie să facem deosebirea:

"Nu este fratele sau sora,este dușmanul care dorește să aducă încurcătură. Aceasta este ținta lui și el își cunoaște meseria.El are o experiență foarte lungă, chiar de aceea trebuie să facem deosebirea.

"Ce se întâmplă aici,se zisește,se extrage,este o binecuvântare asupra lucrurilor care se pot face aici." Întotdeauna trebuie să ne punem întrebarea:"Cine mă motivează,cine mă pune să fac asta sau cealaltă?.Și dacă noi suntem sinceri cu noi înșine ne punem întrebarea: "Ce s-a rezolvat cu aceasta,prin ce am făcut,cu ce am fost de folos oamenilor.Au fost aduși mai aproape de Domnul sau au fost opriți ?"

Duhul lui Dumnezeu v-a aduce prin noi numai binecuvântare,nu ca să ne oprim unul pe celălalt,ci să slujim cu darul pe care Dumnezeu ni l-a dat.Va fi o zidire duhovnicească,o înaintare,o creștere în trupul Domnului.

Acum se referă la Cuvântul de la porunca misiunii.

"Acum pregătiți-vă.El poruncește Bisericii Lui să scoată dracii".Aici o aveți ! "În Numele Meu vor scoate draci" Voi nu puteți să vindecați pe cineva,dar puteți să scoateți dracii și așa pot oamenii să primească însănătoșirea lor,fiindcă deja s-a întâmplat"

Așa este.Acest drac ne reține ca să fim mântuiți.Mântuirea s-a întâmplat deja,ea nu trebuie să se întâmple astăzi.Chiar și proorocul Isaia a spus capitolul 53:5

Dar El era străpuns pentru păcatele noastre,zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.

De atunci încă,după ce au trecut sute de ani până când Domnul nostru a murit pe crucea de la Golgota.Adică mântuirea și vindecarea,mântuirea desăvârșită este pentru noi.Dușmanul sufletelor noastre și în acel moment și dușmanul Dumnezeului nostru,dorește să ne oprească,ca să nu ne apropiem prea mult de Dumnezeu.Apoi ne va spune:

” Tu nu o vei isprăvi,tu ai mai încercat-o de câteva ori uită-te odată la ceilalți.” Așa nu v-a merge niciodată.Și dintr-o dată refuzăm,ne dăm bătuți.Și dușmanul a șoptit în ureche,aici un pic și dincolo un pic.

Și Dumnezeu este întristat,fiindcă noi nu l-am dat Lui toată atenția și credința fiindcă nu l-am slăvit și crezut din inimă.Fiindcă nu l-am făcut pe diavol mincinos și pe Dumnezeu ca Cel credincios și nu ne-am pus pe deplin de partea Lui Dumnezeu.

Noi știm că Satan este un mincinos de la început,și dacă el vrea să ne spună la ureche:”Tu nu o vei duce niciodată și una și cealaltă”.Atunci noi știm foarte clar că a mințit.Noii nu mai trebuie să o facem,totul s-a isprăvit.Și noi ne punem pe pământul biruinței de la Golgota și poruncim fiecărui dușman,Satanei și fiecărui demon,să ne lase liberi,să ne lase în pace,ca noi să-I slujim Dumnezeului nostru și să trăim o creștere duhovnicească prin harul Dumnezeului nostru.

Aici ni se spune că,El a poruncit Bisericii Lui să scoată draci.Poate acesta este un domeniu pe care încă nu l-am adevărit.Aceasta nu o spunem doar ca să dau o povară fraților mei și eu să-mi spăl mâinile în nevinovăție.Dar în interiorul meu am crezut întotdeauna și am sperat ca Dumnezeu să-i înarmeze pe frați cu puterea credinței,cu puterea duhovnicească,cu puterea deplină,ca nu numai unul să facă toate lucrurile,ci trupul care constă din mai multe mădulare să adevărească toate lucrurile prin diferitele slujbe,să aducă la bun sfârșit prin darurile date fiecărui personal în Biserică.

Eu aș dori să repet astăzi, aici, încă o dată. Cred că Dumnezeu nu are un “ om sistem ” prin care totul să cadă numai pe unul singur.Ci răspunderea care mi-a fost dată mie,a fost să,redau mai departe ceea ce Dumnezeu mi-a încredințat.

AMIN !

(Caseta nu a fost completă,lipseau câteva minute de la sfârșit.)